

Fá-magyarázat a nemzetközi Fá-konferencián New Yorkban 2004

Li Hongzhi, 2004. november 21-én

Ez nektek mind nem könnyű. (taps)

Művelőként és különösen Dáfá-tanítványként a Fá-helyreigazítás idején ti mindannyian egy elég nagy felelősséget viseltek. Nektok egy nagyon nagy küldetésetek van, amit a történelem bízott rátok. Ti viszont ezt nagyon jól csináltátok, ennyit mondhat a Mester a világegyetem összes élőlénye előtt, ez tehát azt jelenti, ők mindannyian csodálnak benneteket. Bár úgy tűnik, hogy azok a dolgok, amiket ti az embervilágban csináltok, nagyon hasonlóak azokhoz a dolgokhoz, amiket a hétköznapi emberek csinálnak, valójában a Dáfá-tanítványok kiindulási pontja és a célja annak, amit tesztek, teljesen más mint a hétköznapi embereknél. Pontosán mivel az embervilág ködben található, a hétköznapi emberek nagyon nehezen különböztethetik meg a valóság (realitás) ködében az igazat a hamistól, mindegy hogy ők megértik-e vagy sem. A Dáfá-tanítványoknál csak arról van szó, hogy ők a hétköznapi emberek formáját használják, hogy megmentsek az összes élőlényt. Ami most viszont a művelőket illeti, úgy pontosan a hétköznapi társadalomban levő köd az, ami voltaképpen igazán lehetővé teszi valakinek a művelést és ezáltal igazán nagyszerűek azok, akik ott kiművelhetik magukat.

A tanulók legnagyobb része a Fá-igazolás folyamatában nagyjából és egészében véve nagyon jól viselkedett. Természetesen léteznek olyanok, akik nem csinálták jól. De azok, akik nem csinálták jól, éppen azért jöttek, hogy valami rosszat tegyenek. A régi erők eredetileg úgy rendezték el, hogy ők ezeket a dolgokat tegyék, vagyis normális módon bárhogyan is viselkedik egy Dáfá-tanítvány, csupán a döntő pillanatban lehet látni a valódi oldalát. Ha a szavai máskülönben olyan szépek is és a többiek előtt is jól viseli magát, csupán a döntő pillanatban mutatja meg, milyen is ő valóban.

Ti mindannyian egy nagyon kemény, viharos időszakon jutottatok át. A mostani körülmények szemszögéből nézve, ez már teljesen más mint akkoriban. Mikor akkoriban 1999. július 20-án éppen elkezdődött, a gonosz olyan arcátlan volt, egy [olyan] rosszindulatú harci felállást vett fel, amelyikben valóban ki akarta tekerni a nyakát a Dáfá-tanítványoknak. Most alkalmasint ti már láthatjátok, hogy a történelem nem ezen gonoszok számára lett csinálva, a történelem a Dáfá-tanítványok kiképzésére, kinevelésére és az összes élőlény utolsó időszakban való megmentésére lett csinálva. (taps) A történelem hosszú időszakában az emberiség már figyelemreméltóan sok különböző civilizáción ment keresztül, a történelemben a régi koroktól fogva máig nagyon sok különböző kulturális tényező folyt bele az emberiség élőlényeibe. Minden, amit az emberek az újkor kultúráiban mutatnak és minden, amit az élőlények a régi korokban a Földön mutattak, mindez a hétköznapi emberek számára úgy tűnik, hogy az emberiség történelme és az élőlények sokasodásának a folyamata lenne. A tudósok szemében ez az élőlények fejlődésének, evolúciójának egy folyamata. Valójában ez egyik sem az. Az összes három világgör, beleértve az összes élőlényt az emberi társadalomban azért lett megteremtve, azért keletkezett, azért jött, azért lett létrehozva és azért született meg, hogy ezáltal az összes élőlényt meg lehessen váltani és menteni a végső időben a Fá-helyreigazításnál. Vagyis ez azt jelenti, hogy a három világgör azért lett megteremtve, hogy az összes élőlényt megmentsek a világegyetemben.

Még régebbi időkben a történelemben az emberiségnek ebben a dimenziójában, az emberiségnek ebben a környezetében és ezen az anyagi szinten, amelyik molekulákból áll, egyáltalán nem létezett emberiség. A modern emberek a kutatásaikban felfedezték, hogy léteznek földönkívüliek, valóban, korábban pontosan ilyen élőlények voltak azok, amelyek mindenütt el voltak terjedve ezen a szinten, amelyik molekulákból áll. Azelőtt sohasem léteztek emberek. Miért teremtettek az istenségek később embereket? Az ok abban rejlik, hogy a világegyetem újjálag össze lesz állítva és az összes élőlény meg kellene legyen mentve, következésképpen a három világgörnek egy ilyen környezetre van szüksége, ami az egész világegyetem egy központjának számít. Ebben a speciális környezetben lesz a Dáfá terjesztve és az összes élőlény a különböző világokból meg kellene hallgassa a Fá-t. Pontosán erre a nagy célra lett megteremtve a három világgör, nevezetesen hogy az összes élőlényt megmentsek a világegyetemben, különösen az emberiséget a három világgörön belül. Nos, minden ami a történelem különböző korszakaiban bukkant fel, bezárólag azzal, ami az emberiség újkori történelmében bukkant fel, egy kultúrát kellett adjon az embereknek, a mai embereknek, amivel megérthetik a Fá-t. Egyáltalán

nem volt szó arról, milyen módon kellene éljenek az emberek, még kevésbé volt szó ennél arról, hogyan kellett volna fejlődjön az emberiség és hogyan lehet megteremteni az emberiségnek egyfajta szép életet. Az emberek vágyódhatnak a szépre, ők ezt csinálhatják is úgy, ám mindez abszolút nem az a cél, amiért a három világkör és az emberiség létrejött.

Nos, ha ez így van, akkor gondolatok csak bele, akkor nem minden dolog, ami a történelem folyamán megesett, előadódott, ha léteztek is még nagyobb események, nem minden ezt az egy célt szolgálja? Akkor ezek nem mind arra vannak ott, hogy a mai emberiségnek lefektessenek egy bizonyos alapot? Például ha a történelemben nem létezett volna egy Sákjamuni sem, egy Jézus sem, egy szentséges Mária sem, egy Lao-ce sem stb., hogyan tudhatták volna akkor az emberek, mi az őszinte hit, mik az istenségek, mik a buddhák, mik a taók, hogyan kell művelődni és mi a művelés tartalma (mit tartalmaz a művelés)? Mit ölel fel megint csak egy mennyország (mennyei birodalom) fogalma? Ha mindez még egyáltalán nem létezne az emberek gondolkodásában, akkor én ma egy egészen más nehézségi fokkal szembesültem volna a Dáfá terjesztésénél. Ha nekem személyesen kellett volna ilyen fogalmakat még egyszer előlről elmagyarázzak az embereknek, akkor azt többé nem hívják a Dáfá terjesztésének. Az élőlények összes különböző állapota különböző népeknél, különböző történelmi korszakokban, amivel ők megkülönböztethetik az őszintét a rossztól, a jót a rossztól, a jószívűt a gonosztól, a világnak mindez az alaptudása az istenségek által szándékosan lett adományozva az embereknek a történelem lassú folyamatában. Az egész arra volt ott, hogy a jónak, rossznak, jószívűnek és gonosznak egy alpmegértését adja az embereknek. Miközben a Dáfá most széles körben terjeszkedik, az emberek mindjárt az összes élőlény megmentésének kezdetén megérthetik ezt, ők felismerhetik, hogy ez a Fá jó vagy nem, őszinte vagy sem.

A történelem folyamán az emberek szintén megtudták egyet s mást az istenségekről. Mik az istenségek? Ámbár a felismerés még nagyon felszínes volt, az emberek mindannyian tudták, hogy az istenségek nagyszerűek és szentségesek. Ámbár különböző élőlények az istenségeket különböző fogalmakkal értik meg, mégis ők mindannyian azt hiszik, hogy az istenségek jószágosak az emberekkel szemben és megmenthetik az embereket. Minden hős (hősi alak, hősi figura) a különböző dinasztikiákban és különböző korszakokban a kínai történelemben és a kimagasló személyiségek, akik hozzájárultak a történelem civilizációjához, elvben mindannyian a különböző emberi gondolkodásmódok egy alapját teremtették meg az emberek számára. Ők mindannyian egy alapot hoztak létre a mai emberek ilyen gondolati szerkezetei és gondolkodásmódjai számára. Ez egy nagy terv volt, melynél az embereknek, vagyis az élőlények ezen fajtájának, a gondolati szerkezete lett megteremtve. Ez egy olyan terv volt, melynél az emberiség egy nagyon hosszadalmas időszak után saját élményeken, tapasztalatokon keresztül felismerte a különböző dolgok és kultúrák tartalmát. Nos, ami az embereket illeti, ha történik valami, az emberek tudják, milyen jelentése van ennek a dolognak, de az embereknek még azt is fel kell ismerniük ezen eseményen keresztül, mi a belső megjelenése ennek a dolognak, például mi a könyörületesség, milyen állapota van a könyörületességnek, mit tartalmaz, mi minden játszódik le a területén, mi a gonosz, hogyan mutatkozik meg a jó, hogyan mutatkozik meg a rossz. Ha az emberek az életük gyakorlatában ezt mind megértették és mindennek a tartalmát valóban felismerték, [akkor] kaphatnak, szerezhetnek csupán egy valóban mély megértést minderről. Mindezt nem lehet olyan egyszerűen egyből megértetni az emberekkel.

Mikor az istenségek a kezdeti időben emberi lényeket teremtettek, az embereknél semmi sem létezett a gondolkodásban, teljesen üres volt. Az ember nem tudta megkülönböztetni a jót a rossztól, és a jószívűség és a rosszindulatúság, gonoszság egyidejűleg léteztek. A különbség és az ellentét (kontraszt) rendkívül nagy volt közöttük, ha örült az ember, az jószívű volt és ha mérgeződött, haragudott, akkor az már a gonosz volt. A mostani emberek azonban másfajta. Hogyhogy a mostani emberek az újkorban olyan ésszerűvé, értelmessé váltak hirtelen? Megint egy új változás adódott a történelmi fejlődésfolyamatban, amiről beszéltem, amelyikben emberek lettek teremtve. Az ok abban rejlik, hogy másrészt magas szintekről való élőlények születtek újra az emberiségben. Ami az emberiséget önmagában illeti, úgy az emberi történelem folyamata pontosan egy olyan folyamat, amelyikben az emberi magatartás, viselkedés és az emberi gondolatok egy alapja lett megteremtve, nevezetesen egy olyan folyamat, amelyikben a valódi mai emberek lettek kialakítva, kinevelve. Miben rejlik mindennek a célja? A cél pontosan abban rejlik, hogy az emberek megérthessék a Fát, miközben a Dáfá széles körben terjeszkedik. Más szavakkal [kifejezve] ez a dolog már egy nagyon

hosszú idővel ezelőtt el lett rendezve a történelemben, már akkoriban el lett kezdve, hogy lefektessék erre az alapokat.

Én szeretném még elmagyarázni nektek, kicsoda műveli magát valóban, kicsoda tartozik az ortodox, igaz hithez. Korábban sok ember létezett, aki erről a művelési formáról vagy arról a művelési módszerről, valamilyen művelésről vagy arról az istenségekben való hitről beszélt. Én mondom nektek, egészen mindegy hány istenség és hány megvilágosult is jött a történelemben, az ő igazi küldetésük az volt, hogy a Dáfá-nak lefektessenek egy szükséges alapot a művelés kultúrája és az ortodox, igaz hit számára. (taps) Egyik sem váltott meg embereket, egyik sem ment a mennyországba. Az ok abban rejlik, hogy a múlt összes művelési módszere arra szolgált, hogy lefektessen egy alapot a mai Dáfá számára, amelyik valóban meg tud váltani embereket. Azoknál a dolgoknál, amiket a lejött istenségek korábban tettek, valóban előfordult, hogy élőlények lettek megváltva, viszont az igazából nem az ember saját maga volt, hanem a mellék-összelleme. És maguk a testek is, amiket az istenségek, akik lejöttek, hogy embereket váltsanak meg, maguknál hordtak (magukon viseltek) – az ember újra és újra megszületett az embervilágban. Maguk a testek is, amiket maguknál hordtak (magukon viseltek), még csak meg sem lettek váltva. Ez tehát azt jelenti, a történelemben mindannyian fennhangon hirdették, beszéltek arról, hogy embereket megváltani, embereket megváltani, de egyik sem váltott meg embereket. Mikor Sákjamuni akkoriban a Fát terjesztette, egyik tanítványa megkérdezte: Tisztelt Mester, tathághatához művelheti magát az ember, anélkül hogy elszakadna az embervilághoz való kötődésektől? Vagyis ez azt jelenti, istenséggé vagy buddhához művelheti-e magát az ember, anélkül hogy a világban elhagyná az emberi élet környezetét, a társadalmat? Sákjamuni eltöprengett egy darabig és aztán azt mondta: Akkor addig kell várni, míg a forgó kerék Szentséges Királya a Földre jön, csupán akkor fog ez menni. (taps) Több mint kétezer év telt már el és az ortodox, igaz vallások minden tanulója (tanítványa) vár. Mire várnak? Arra várnak, hogy az istenségek a mennyben fenségesen megmutatkoznak? Arra várnak talán, hogy az istenségek jönnek és aztán mindannyian együtt a mennyországokba mennek, anélkül hogy művelni kelljen magukat, anélkül hogy arra figyeljenek, hogy jól vagy rosszul művelte magát az ember, és anélkül hogy arra figyeljenek, hogy ezek az emberek jók vagy rosszak?

Természetesen, bárki is vagyok én, úgy mégis tudja az ember, hogy én azon vagyok, hogy a Fát terjesszem és megmentsem a világi embereket. A Mester nektek itt csak a Fát magyarázza egy emberi hús-vér testben. Ami a Mesterről való megértést illeti, úgy a hétköznapi emberek között sok különböző nézet létezik. De ez nem tesz semmit. Hogy az ember ezt elhiszi vagy nem hiszi, az szintén nem tesz semmit. Én nem mondtam azt, hogy én egy istenség vagyok és azt sem mondtam, hogy én egy buddha vagyok. A hétköznapi emberek nyugodtan tarthatnak engem egy egészen normális embernek. Mindent, amit csinállok, egy emberi formában, alakban csinállok, miközben én megváltom a Fá-helyreigazítás idejébeli Dáfá-tanítványokat, én mindent az emberek egészen hétköznapi módszerei szerint csinállok. Ebben a társadalmi környezetben, a ködnek egy ilyen terében, dimenziójában, egyetlen egy magas szintekről való élőlény sem fog létezni, aki az emberek megváltásánál felveszi egy mennyei istenség megjelenését és kizárólag csodákkal váltja meg az embereket a világon. (taps) Ha ez szűk keretek között zajlik és ennél csak egyedi emberekről van szó, vagy ha arról volt szó (arra ment ki a dolog), hogy kultúrát hozzanak létre a történelemben, akkor ez valami más. Az emberiség már csak ilyen. Természetesen nem is létezik semmi abszolút. Az is könnyen lehetséges, hogy én abban az időben, amelyikben a Fá helyreigazítja az embervilágot, egy istenség módszereivel teszek dolgokat, mivel abban az időben ezt úgy kell csinálni. Ha ezt már a világegyetemben történő Fá-helyreigazítás kezdeti idején nagy terjedelemben egy istenség módszereivel csinálta volna az ember, úgy ez ragaszkodást idézhetett volna elő (okozhatott volna) a művelőknél.

Némelyek azt gondolják: Ha az istenségek már ilyen nagy képességekkel rendelkeznek, miért nem mentik ők meg a szegényeket és büntetik meg a gonoszokat? Miért nem jönnek és visznek véghez isteni csodákat? Az emberi társadalom és a három világgör ezt a létformát vette fel és a célja meg lett határozva, le lett rögzítve. Ez már csak egy a ködön levő társadalom, ez már csak egy olyan társadalom, amelyikben az élőlényeknek nem engedik meg, hogy tökéletesen lássák az igaz arcukat. Bárki is műveli itt magát, egy hétköznapi ember alakjában kell itt a ködön egy jó embernek lennie, jótetteket kell véghezvignen és ragaszkodásokat kell elengedjen. Csupán így távozhat el innen és csupán akkor lehet ezt művelésnek hívni. Ha az ember mindent egy istenség alakjában intézne el, ez

nem szabadna művelésnek számítson. A történelemben sok művelő létezett, aki az embervilágban isteni csodákat vitt véghez, ez csak a kultúra megteremtésére szolgált a történelemben. Miért létezik belőlük jelentősen kevesebb az újkorban? Az ok abban rejlik, hogy minél közelebb kerül a Dáfá terjesztésének az ideje (időszaka), annál kevésbé megengedett, hogy túl gyakran előforduljon a megjelenésük. Az újkorban, miután elkezdődött a Fá-helyreigazítás és közeledett az idő, amelyikben a Fá-helyreigazítás idejebeli Dáfá-tanítványok kellett műveljék magukat, a követelmények, elvárások magasabbak lettek. És különösen mikor ezek a speciális élőlények a világegyetemben elkezdtek, hogy igazolják a Fát és hogy saját maguk beteljesüljenek, ez a környezet itt még fontosabb lett, a követelmények még szigorúbbak lettek és az embereket nagyon keveset hagyták az igaz arcukat látni. Mivel az élőlényeknek ez a csoportja magasra műveli magát, következésképpen a követelmények is magasak feléjük. A felelősség, amit ezek az élőlények viselnek, nagy, és így ők egy nagyon keserves környezetből kell kilépjenek. (taps) Ezért mondják, hogy a Dáfá-tanítványok kiválóak.

A művelési állapot, amivel a Dáfá-tanítványok ma szembesülnek, más szavakkal mondva másféle mint bármelyik művelési forma és bármelyik művelési állapot a múltban. Én újra és újra mondom, hogy a régi erők beavatkozása egyfajta üldözés, ez egy zavarás. Ha az istenségek a történelemben mindannyian az emberek mellék-össz jellemét váltották meg és nem a főtestét ezeknek az embereknek, akkor gondolatok csak bele, működhet-e még az a módszer az emberek megváltására a mai Dáfá-tanítványok művelésénél? A Dáfá-tanítványok és a világi emberek főteste a felszínen található, akkor az, amit ők elkészítettek, lehet-e helyes? Működhet-e ez? Ők teljesen melléfognak, ezért mondom én, hogy ők azon vannak, hogy zavarjanak. Ez a mód és ez a forma, ahogyan én ma műveltetlek benneteket, nevezetesen egy olyan művelési forma, amelyikben az ember olyannyira, amennyire csak lehetséges, alkalmazkodik a hétköznapi emberek társadalmához. Eközben olyannyira, amennyire csak lehetséges, a hétköznapi emberek módszereit használja az ember, hogy igazolja a Fát. (taps) Ilyesmi még sohasem létezett a történelemben. Nos, ami azokat az istenségeket illeti, nekik egyáltalán fogalmuk sincs, hogyan is kellene eljárjanak egy ilyen művelési formával. Azzal, amit tesznek, teljesen melléfognak, ezért ők egy abszolút zavarást jelentenek a Dáfá-tanítványok művelésére. Nem lehet azt mondani, hogy nekik nincsenek képességeik, ez egyszerűen úgy van, hogy a korábbi világegyetem pontosan ezen a módon teremtett élőlényeket, a korábbi világegyetem csak ennyi bölcsességgel rendelkezett. A jelenlegi Fá-helyreigazítás közben a világegyetemben tökéletesítve lett az, ami korábban nem volt tökéletes. Ami korábban a világegyetemben annak a képességnek az alapján nem lett megcsinálva, megváltozott. Csupán így lehetnek megváltva a Dáfá-tanítványok és juthatnak el a beteljesüléshez a művelésen keresztül. A korábbi művelési módszerek szerint, ma egyetlen egy Dáfá-tanítvány sem művelhette volna magát a beteljesüléshez.

Csak ha a Dáfá mai beteljesülési módszeréhez, ezen művelési módszerhez igazodik az ember, vagyis egy módszerhez, ami valóban megvált embereket, juthat el csupán a beteljesüléshez. (taps) És nem csak, hogy ezáltal eljut a beteljesüléshez, hanem valóban ez az ember lesz megváltva, a fő-összjelme lesz megváltva. (taps) Nos, ami ezeket az úgynevezett istenségeket illeti, akik a Fá-helyreigazítást manipulálják, ők csak az érem egyik oldalát ismerik, de a másikat nem. Csak a múltból tudnak, a jelenről vagy a jövőről viszont nem. Csak a formáról tudnak, a tartalomról viszont nem. Ha belekezdnek valamibe, saját erőből egyáltalán nem érhetik el a célt, sőt ők még egy komoly zavarást is okoztak magával a Fá-helyreigazítással szemben és a Dáfá-tanítványok művelésével szemben. Ezért mondom én, amit ma teszek, minden más, mint ahogyan ezt a múltban tette az ember. A formát tekintve a Dáfá-tanítványok üldöztetése és a keresztények üldöztetése a múltban ugyanaz, ami azonban a művelőket illeti, vagyis azokat az élőlényeket, akik egy istenség felé haladnak, ez másképp mutatkozik meg (lép színre). Hogy az ember ezt mindig csak elviselte, azon múlt, hogy a korábbi világegyetem nem volt képes arra, hogy megoldja azokat a történelemben hátrahagyott problémákat. Ez ahhoz vezetett, hogy magas szintek élőlényei is jöttek, hogy ártsanak az istenségeknek, egyidejűleg üldözték ezeket az embereket, akik az istenség felé vezető úton voltak. Ez dicstelen a történelem számára, a világegyetem történelmének a számára és az istenségek számára. Az nem csak úgy van, hogy én ma egy más utat járok mint az ő korábbi útjuk, hanem a jövő is más mint a múlt, mivel a művelési módszer, amit a Dáfá az embereknek adott, már csak ilyen. A Dáfá-tanítványok és én, mi szintén azon vagyunk, hogy egy alapot fektessünk le a jövő számára. A jövő művelési formája így fog maradni a mindörökkévalóságig! (taps) Ezt hívják igazán valódi megváltásnak, csupán így lehetnek emberek valóban megváltva.

Az nem úgy van, hogyha valaki valamit meg akar változtatni, már meg is változtathatja. Ti mindannyian tudjátok, most a Fá-helyreigazítás ideje van, a világegyetem meg lesz újjá, újra összeállítva és újra teremtve. Csupán ezen feltétel alatt lehetnek közömbösítve a gyenge pontok. A gyenge pontok korrigálását csak akkor lehet elérni, miközben a nagy mennyboltozat újjólag össze van állítva, ezért ez egy sorsalkalom. Az nem megengedett, hogy valamilyen élőlény megzavarja vagy szabotálja ezt a sorsalkalmat. Bárki is zavarja meg, az egy bűnt követett el; bárki is zavarja meg, annak viselnie kell ezért a következményeket.

Azzal, amit éppen mondtam, nagyjából és egészében véve én összefoglaltam a különbséget a Dáfá-tanítványok mai művelési formája és a korábbi emberek művelése között. Ha egy ember azt akarja, hogy meg legyen váltva, pontosan ő saját maga kell átmenjen ezen a keserves környezeten, a nehézségeken, a személyes előnyök kérdésén, az emberi érzelmeken és vágyakon. Mindegyik dolog megérintheti a művelő személyes előnyeit. Mindegyik dolog meg fog érinteni téged emberként, a gondolataidat és a kedélyállapotodat, a xinxingedet és a dolgaidat, amikhez makacsul ragaszkodsz. Hogyan járod ezt az utat, mit választasz, az éppenséggel nem ugyanaz. Ami az ellenkező oldalhoz tartozik, az pontosan egy hétköznapi ember. Ha te a hétköznapi emberek játékszabályaiból ki tudsz lépni, ha te a hétköznapi emberek ragaszkodásaiból ki tudsz lépni, akkor te pontosan egy istenség vagy. (taps) Ez abszolút máshogy van, mint a korábbi művelési formáknál.

Korábban az emberek templomokba mentek, kolostorokba, a hegyekbe és visszahúzódtak a világi emberektől, hogy műveljék magukat. Ennek az embernek a teste önmagában nem élt át sok vizsgát a xinxingjét tekintve, megérintéseket a ragaszkodásaiban és közvetlen teszteket tekintettel a személyes előnyeire, ezért ez az ember önmaga egy olyannak számított, mint aki nem művelte magát. Ámbár életében lemondott egy normális emberi életről, ezen ember számára ez csak úgy van, hogy ő egy másik életmódot keresett ki magának. Ha a mellék-összelleme valóban sikeresen művelhette magát, akkor egy mellék-összellelem ment ki a testéből és vált egy istenséggé. Ennek az embernek akkor ez szerencsét jelentett, vagyis ez az ember a következő életében szerencsével lett megajándékozva. Szerencse – az embervilágban szerencsében részesült, tovább semmi. Ha az ember ezt annak a célnak a szemszögéből tekinti meg, miért műveli magát tulajdonképpen egy élőlény, ki jött hát és művelte magát, hogy ilyen dolgokra törekedjen? Alapjában véve [maga] a három vilávkör még csak nem is erre a célra lett megteremtve, az összes élőlény szintén nem ezért a célért jött. Más szóval, a Dáfá-tanítványok mai művelése igazán a legnagyobb, legcsodálatosabb, ez a történelem megteremtése. Innen eredően rendkívül döntő [fontosságú], hogy ti őszintén, becsületesen járjátok az utakat. (taps)

Én újra és újra mondom, hogy a Dáfá-tanítványoknak nem szabad a végletekbe menniük. Te feltétlenül őszintén, egyenesen kell járjad az utad. Ha te össze-vissza fantáziálsz, ma helytelen felismerésekre jutsz, holnap megint teszel valamit egy hirtelen ötlettől vezérelve, az érvényesülési vágy ösztönzése alatt folyton butaságokat csinálsz – ez mind a fő-összellemednek egy közvetlen magatartása, vagyis ennek az élőlénynek egy közvetlen magatartása, viselkedése. Eljuthat egy ilyen ember a beteljesüléshez? Hiszen minden magatartásod a te művelődő főtestednek a visszatükröződése, viszont az, aki azt akarja, hogy meg legyen váltva, hát éppen ez a főtest. Lehet egy ilyen élőlényt az istenségek mellé állítani? Hát ez nem megy. Innen eredően ti jól kell cselekedjete és tiszta őszinte gondolatokkal ésszerűen műveljéte magatokat. Az rendben van, ha – amennyire csak megy – a hétköznapi emberek életmódjának megfelelően művelitek magatokat. Ameddig a Mester azt mondja, hogy valami rendben van, akkor ti ezt lehetőleg a hétköznapi emberek életmódjának megfelelően tehetitek, mivel a ti utatok pont ezen a módon kellene legyen járva. Emberek pontosan ezen a módon kell legyenek megváltva. Ha az istenségek a jövőben embereket szeretnének megváltani, ők is így kell eljárjanak. Mivel az emberek megváltása a jövő világegyetemben egy ember főtestére lesz irányozva. Ezért ne figyeljete arra, milyen a múlt művelési formája és milyen módon hitt az ember az istenségekben; arra se figyeljete, milyen nagy a hatalmuk, ti vagytok csupán valóban azon, hogy műveljéte magatokat. (taps) A világegyetemben éppen a Fá-helyreigazítás folyik, az istenségek, akikben ők hisznek, még azon vannak, hogy újjólag meghatározzák a helyüket, pozicionálják magukat, hová lehetnének ők még megváltva? Hogyan mehetnének még a mennyországba? A mennyországok világi még újjólag össze lesznek állítva, melyik mennyországba akarnak ők menni? Igazán ti vagytok a legnagyobb élőlények, akik valóban nyíltan és őszintén haladnak (lépkednek) a mennyországok felé az összes élőlény megmentése közben. (taps)

Ezek a szavaim a mi Dáfá-tanítványainkra irányultak. Ha te nem vagy művelő vagy talán egy új tanuló vagy, talán nem tudod egészen megérteni, amit mondtam, vagy talán nagyon misztikusnak tűnik neked. De ez nem tesz semmit, itt nálam nem létezik semmi, ami árthatna az embereknek, itt nem léteznek olyan tényezők, amelyek rosszak az emberek számára. Ha te még nem tudod megérteni, akkor hagyhatsz magadnak időt, hogy megértsd ezt. Te hagyhatsz magadnak időt, hogy megértsd ezeket a művelőket.

Végezetül én szeretném ebben a kérdésben még egyszer kihangsúlyozni: némely tanulók nagyon ésszerűtlenek, a ragaszkodásaik nagyon erősek! Mihelyt hallanak valamit, látnak valamit vagy még egy keveset sejtik, hogy bizonyos képességeik vannak vagy saját maguk megérik, kik lehetnének ők talán, már összevissza viselkednek, kitekerik a fejüket és abnormálisan viselkednek. Művelheted még magad? Mindegy ki vagy, ha én ma nem tudlak megváltani téged, akkor te egy kísértet leszel a pokolban! Miért [viselkedsz] olyan ésszerűtlenül hát? Miért kell hát ilyen dolgok legyenek terjesztve a tanulók között, amik zavarják a művelést és a tanulók Fáfá-igazolását? Csak arról van szó, hogy a saját szíved démonokat idéz elő? Te azon vagy, hogy zavard a Dáfá-t. Lehetne-e ez egy apró bűn? Ha én, Li Hongzhi, ma nem ismernék el téged Dáfá-tanítványként, ha nem ismernék el a tanulómként (a tanítványomnak), gondold csak bele, létezhetnél-e még? Maga a három világgörbe is emiatt lett megteremtve és mindegy, milyen nagy ez a mennyboltozat – a világegyetem, minden élőlény erre a helyre tekint teljes figyelemmel, minden élőlény el kell legyen ismerve itt. Így én azt tanácsolom mindegyik tanulóknak, aki még mindig ésszerűtlen, megfontolatlan: Te ésszerűvé, megfontolttá kell váljál, te át kell vedd a felelősséget az életedért. Csupán a ragaszkodásaidon keresztül játszhatnak nálad egy uralkodó szerepet azok a rendkívül gonosz élőlények, zavarhatnak és irányíthatnak, úgy hogy olyan ésszerűtlen vagy.

Ezek a szavak a Mestertől éppenséggel valamivel súlyosabbak voltak. Talán láttátok, hogy az utóbbi időben néha valamivel súlyosabb szavakat használok az ilyen tanítványok számára, mert én láttam a szörnyű következményét. Bárhogyan is értetek meg ti engem, bármit is gondolnak azok, akik nem tudnak megérteni engem és a Dáfá-tanítványokat, én – Li Hongzhi, az összes élőlényért jöttem. Azon vagyok, hogy megváltam az összes élőlényt. Nem szeretném látni, hogy valamelyik élőlény saját magát pusztítja el, hiszen én teéretted jöttem! (taps) Én aggódom, én temiattad aggódom, az idő egyre szűkösebb lesz. Ti már láttátok, hogy a helyzet erősen megváltozott. Ha ez az üldözés hirtelen be kellett volna legyen fejezve, akkor semmilyen esély sincs többé, minden úgy marad akkor.

Én már régóta nem vettem részt többet a Fáfá-konferenciáitokon, ezért szeretnék egy keveset hosszabban nálatok maradni. (erős taps)

Hallottam, hogy tanulók jöttek Oroszországból és más kelet-európai országokból. Számukra nagyon nehéz, hogy egyszer ideutazzanak, úgy a pénzügyi helyzet szemszögéből, mint más szempontból is nézve, ez nagyon nehéz számukra. Létezik még egy pár új tanuló, aki még sohasem látott engem, ők már mindig is akarták látni egyszer a Mestert. Sok hosszú évek óta tanuló is régen nem látta a Mestert. Úgy tűnik, hogy ti sokat akartok mondani nekem. Ha én ma innen elmennék tőletek, nagyon csalódottak lennétek. (a Mester mosolyog) (taps) Nos igen, ha ez egyszer már így van, akkor csináljuk ezt a szokásos módon, ha szeretnétek mondani valamit, leírhatjátok ezt nekem cédulákra és felnyújthatjátok, aztán én meg fogom válaszolni nektek. (taps)

Ez valóban kemény volt számotokra. Az idő is hidegebb lett. Mikor ti nyáron a követség előtt voltatok, vagy az utcán vagy másvalahol az igaz körülményeket tisztáztátok és a Fáfá-t igazoltátok, még elment az időjárással. Ha az idő hidegebb lesz, bizonyos nehézségeket is fog okozni nektek a környező világ. Nos, ti egy rosszabb környezet alapján nem mondtatok le arról, hogy csináljatok valamit, teljesen ellenkezőleg, továbbra is erőfeszítéseket tesztek, nem hátráltatok meg. Ez valóban nagyszerű. A jövő élőlények, a jövő emberek a világon meg kell köszönjék nektek, mivel az emberek, akiket meg lehet tartani a jövőben, csak azért lehetnek megtartva, mert ti léteztek. (taps) A világi emberek pillanatnyilag a ködben tartózkodnak, a Dáfá-tanítványok az úgynevezett vizsgában találhatóak, az összes lény a köd állapotában van. A jövőben minden ember tudni fogja, kik a Dáfá-tanítványok, ők mindannyian tudni fogják, hogy a Dáfá-tanítványok nagyszerűek, azonkívül a megtartandó emberek szívből meg fogják köszönni a Dáfá-tanítványoknak.

Nyilvánosságra hozva a www.minghui.de honlapon: 2005.01.01

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der internationalen Fa-Konferenz in New York 2004

<http://www.minghui.de/data/jingwen/0/jw70.html>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében